

plantació d' este règimen polítich en tòtes les regions y reines, segurissim estich que nó sols rectificarien eixa tan equivocá opinió, sinó que, ab molt d' entusiasme, defendriem tan bona política. Si la bondat d' este règimen foral haguere segut comprèssa pels espanyols, de ninguna manera hagueren permès qu' els desgobernants que han tengut de molts anys a esta part, aboliren eixe régim en tòtes les regions; nó, nó, ho ha e ren consentit, avans al contrari, haguérense vallgut de tots el mitjos legals pera emplantarlo en la seua regió, y eixa, y no altra, es la sagrá obligació que té tot aquell que s' aprecia de bon espanyol.

Mes ans deven dir que solsment escrivim pera quells que de bona fé creuen qu' el Regionalisme es separatisme.

Pera convèncer als primers baste qu' es fixen en els fonaments en que descansa 'l Regionalisme.

En efecte, unes voltes es fundaren les regions en els molts treballs y grands sacrificis que 'n pró de la patria feren, ab el fi de qu' el Rey ixquera de algun gran compromís o a puro; y este modo de constituirse fon molt frecuent durant els segles que durá la reconquesta; y els Reys molt agrahts a tans grands beneficis, els donava als pobles, ciutats, villes y regions tots els seus furs, drets, franquícies y tot lo que a ells mes els convenie y necessari era pera el seu desenroll atres voltes, les regions y reines voluntariament se sometien al Rey baix aquelles basses y condicions que mútuament estipulaven y convenien; y, per fi, atres vegades, el mateix Rey, considerant lo absolutament necessari que pera els pobles, villes, ciutats y regions era la conservació de les costums y furs que tenien, a pesar de ser conquestes per ell, no tenia inconvenient en jurar, com ho fea en les demes, guardar y fer guardar tots el seus drets y furs.

D' este ú tim modo de constituirse les regions, ciutats y pobles teniem mols eixemples en les casi infinites cartes pobles de fundació qu' els Reys y senyors feren en favor dels pobles, ciutats y regions.

Ara bé, si volen fixarse en lo dit,

tots podrán vore cuanta raó mereixen els regionalistes pera defendre sos grandiosos ideals, y, per igual motiu, deven també vore cuan errats están o cuanta malicia demostren tindre tots els que s' han empenyat en confundir el regionalisme ab el separatisme. Lo hú es diametralment opost a lo atre; perque, si be 's veritat que 'l Regionalisme vol y aspire a que la regió s' engrandisca justament, no ho vol asso pera menyspreuar, separarse o rebelarse contra sa mare pátria, sinó pera que s' engrandisca també com ella; es la patria chicoteta que fense gran ella, engrandix tambe la patria grand, es la germaneta menuda que vol el engrandiment de sa germana major. Yo 'm crech que pera tindre amor a la patria grand, avans es fa necessari tindre amor a la patria chicoteta; y molt dijosa será la patria que tinga molts ciutadans que diguen com es costum dir entre bons valenciáns: «molt bona es valencia, pero millor es la caseta de mon pare».

Els bons regionalistes no sols han professat gran amor a la patria, sino també als seus reys, y per eixe motiu podém y devém dir que may les regions s' alçaren y es rebelaren contra 'ls seus soberans, si estos, com era degut, respetaven son règimen foral; y així també els Reys amaven com a bons pares al seus fills y per aixó soberans tan sabis y poderosos com foren Fernand el Catolich, Carlos V y son fill Felip II, avans d' empunyar el cetro, s' honraven en jurar que guardarien y farien guardar tots els furs que tinguera cada regió.

LO SOLITARI DE PENYAGOLOSA.

~~~~~

El cacique es un siniestro personaje, esclau dels poderosos y tirá dels humils, meçla rara de violencia y astucia, de servilisme y de insolència, corredor e intermigdiari en el repugnant cambalache de conciencia per mercés.

ALFREDO CALDERÓN.

~~~~~

PER VALENCIA

Yo volguera en la dèstra una llança y en l' esquerra esgrimir fòrt escut, y ab lo còr arreblit d' esperança guerretjar, per la santa lliurança de Valencia, hon esclau he naixcut.

Yo volguera portar les mesnades, de Valencia en defensa a lluitar, y ab les mans de ferides prenyades, a ma Patria, tornar les robades llibertats, de que va disfrutar.

Y vengar yo volguera ab mes mans les ofenses que várenli fer, roin còlla de mals valenciáns que, oblidaren, bogins y vilans, a la Patria hon rebèren el ser.

A sa Patria, Valencia aturrida, que 's desangra per tots los costats, y no tròba, la pòbra dolida, el remey pèr curar la ferida, que li feren bogins descastats.

Y volguera, per fi, valentins, ab cadenes, grillets y dogals, condenar als pirates roins que se fan de sa Patria bogins, sens reparo de ser criminals.

VICENT PLÁ MONSONÍS.

~~~~~

D'ART

Gran Exposició d'art

Jove Valenciá - - -

En lo vinent mes de Juliol se celebrará en Valencia un interesant concurs de Pintura, Escultura y Cerámica artística, a la que podrán concurrir tots los artistes jovens fills de la Regió Valenciana.

La exposició s' instal·lará en los claustros de la Universitat y el temps d'admissió finirá lo dia 25 del present mes. Pera més detalls dirigixquense al President de la Comissió de la Exposició d' Art jove Valenciá, Cercol de Belles Arts, Valencia.

S. M. lo Rey y els artistes senyors Sorolla, Benlliure, (En Joseph y Mariano), Muñoz, Degraín y Benedito, han concedit importants prèmits en metálich.

Segurament esta Exposició, orga-